MIELIPIDE

Meidän lapsille vaaditaan jatkossa vain kotimaista.

NIMIMERKKI TUONTIRUOKA-ALLERGIKKO TEKSTIVIESTIPALSTALLA

LUKIJALTA

Maidon laatu pysynyt korkeana

Jokin aika sitten oli Maaseudun Tulevaisuudessa luku: Maidon laatu parantunut selvästi viime vuosikymmeninä.

Tosiasiahan tämä on. Yksi asia on kuitenkin unohtunut tilastoinnista. Ennen EU:n liittymistä solu- ja bakteerikokeet perustuivat aritmeettisiin (normaaliin) kuukausittain tehtyihin kokeisiin. Vanhemmat maidontuottajat muistavat varmaan, kuinka sai jännittää, ettei tulisi yhtään ”lipsahdusta”.

EU:n myötä käytäntö yhtenäistyi. Tuli voimaan arimetrinen keskiarvo; siinähän otetaan huomioon kolmen kuukauden kokeet. Arimetrinen keskiarvo on paljon lievempi. Jos tulee joku huonompi koetulos, on maidontuottajalla aikaa tutkia ja korjata asia eikä E-luokka heti putoa vaikkapa ykköseen. Hyvillä koetuloksilla on suurempi painoarvo kuin huonoilla.

Kirjoitin tästä asiasta sen takia, ettei luultaisi, että maito esimerkiksi 80-luvulla olisi ollut paljon huonompaa. Suuret maitotehtaat lisääntyvät, siinä onkin tehtäväkenttää pitää solut ja bakteerit kurissa. Kaikkea hyvää heillekin toivottaen, ettei voi Suomesta loppuisi. Eihän se enää myrkkyä olekaan! Hyvää uutta vuotta kaikille lypsäjille.

Kauko Huhta
entinen maidontuottaja
Kihniö

MARKKU VUORIKARI

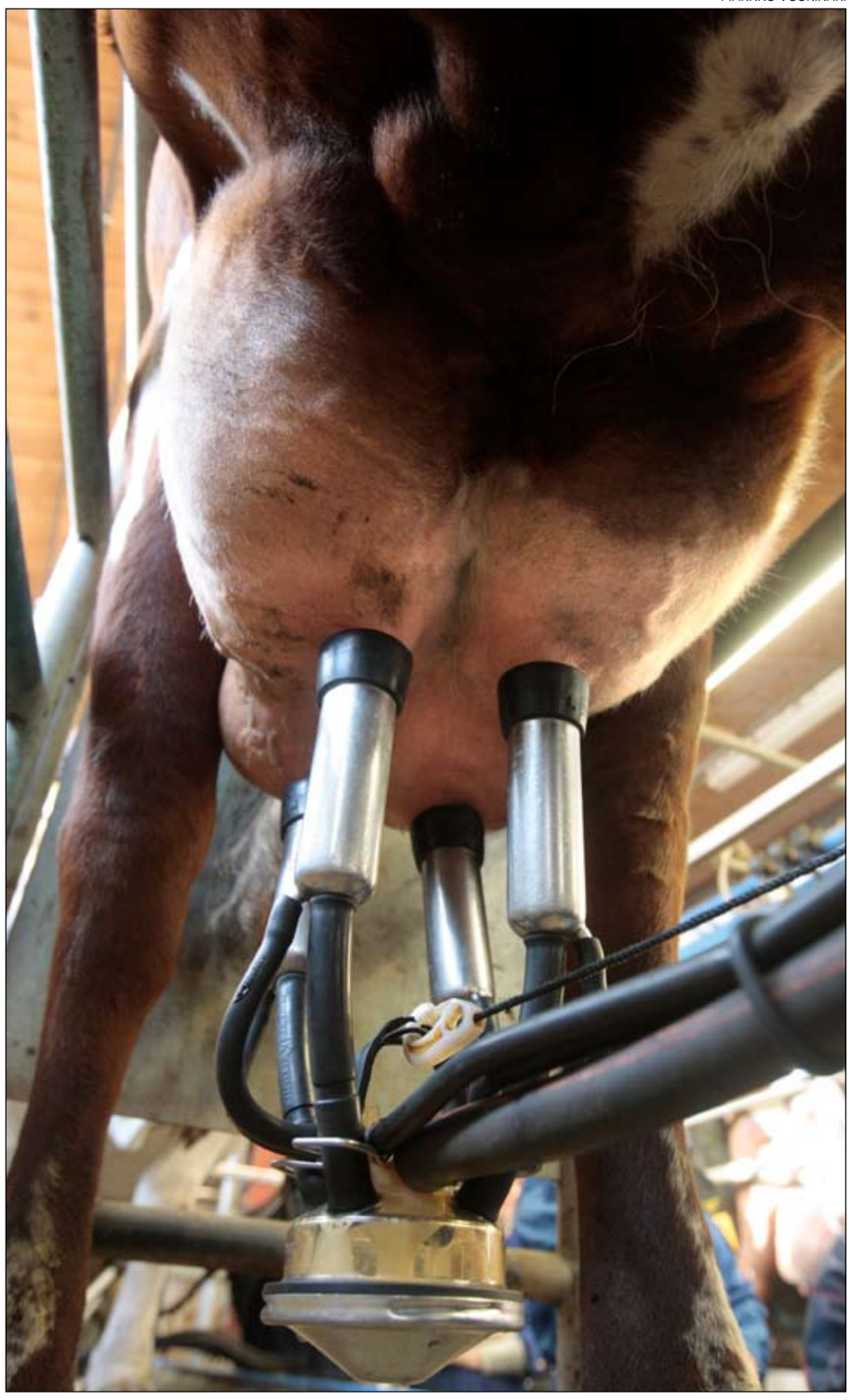

Maidon laadun arviointiperusteet ovat muuttuneet, kirjoittaja muistuttaa.

Ulkopolitiikan johtaminen sanahelinää

SDP:n presidenttiehdokas Paavo Lipponen sanoo, että tasavallan presidentin tehtävissä ulkopolitiikan johtaminen on etusijalla (MT 23.12.).

Perustuslain 93. §:n mukaan Suomen ulkopolitiikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa valtioneuvoston kanssa. Pykälä on onttoa sanahelinää niin kauan kuin ei päätetä, kuinka erimielisyydet presidentin ja valtioneuvoston välillä ratkaistaan.

Valtioneuvoston yleisistunnossa ratkaistaan muun muassa tasavallan presidentille tehtävät ratkaisuehdotukset. ”Jos erimielisyyttä ilmenee, asia päätetään äänestämällä”, todetaan laissa valtioneuvostosta. Pääministerillä on yksi ääni kuten muillakin ministereillä.

Valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisessa ministerivaliokunnassa, jonka kokouksiin presidentti osallistuu, sen sijaan ei voida äänestää. Eräs vaihtoehto olisi sekä presidentin että valtioneuvoston vetooikeus, jolloin valta jakaantuisi tasan valtioelinten kesken. Nyt presidentillä ei ole mitään keinoa vaikuttaa ratkaisuehdotuksen sisältöön.

Jäsenyys YK:n turvallisuusneuvostossa 2013–14 olisi Lipposesta merkittävä saavutus: ”Se tarjoaisi keskeisen vaikuttajan paikan maailmanlaajuisissa kysymyksissä.” Kuinka Suomi voisi vaikuttaa maailman asioihin turvallisuusneuvoston vaihtuvana jäsenenä, kun valtaa olisi tarjolla vain pari promillea eli tuhannesosaa?

YK:n turvallisuusneuvostossa pysyvien jäsenten eli ”viiden suuren” veto-oikeus takaa niille yli 98 prosenttia vallasta kymmenen vaihtuvan jäsenen jakaessa loput vajaat pari prosenttia keskenään! Pysyvän jäsenen valta on siten satakertainen vaihtuvaan jäseneen verrattuna.

Valtaa ei nimittäin mitata äänillä tai äänimäärillä, vaan niiden perusteella lasketuilla valtaindekseillä eli sillä, kuinka usein pysyvä tai vaihtuva jäsen on vaa’ankielenä kussakin eteen tulevassa asiassa. YK:n turvallisuusneuvostossa pysyvä jäsen (Britannia, Kiina, Ranska, Venäjä tai Yhdysvallat) on sata kertaa useammin vaa’ankielenä kuin vaihtuva jäsen. (Laakso, Markku, Vallan jakautuminen YK:n turvallisuusneuvostossa. Helsingin yliopiston yleisen valtio-opin laitoksen tutkimuksia A 41/1976.)

Seppo Heinonen
taloustieteiden maisteri
Vantaa

Vaalipuheisiin vastattava

Ennen vaaleja ajoimme läpi muutosta, eli pyrkimystämme murtaa vanhojen puolueiden ylivalta ja, että asetamme ihmisen tarpeet etusijalle. Perussuomalaisten pitkän tähtäimen tavoitteita on ollut saada riittävät resurssit poliisille, tullille ja rajavartiolaitokselle.

Nyt kun meillä on tavoitteiden toteuttamiseen vihdoin reilummat resurssit, niin näistäkin näyttää tulleen vain nappuloita poliittiseen peliin. Kansanedustajaksi kansan äänillä päässyt puolueveljeni Kaj Turunen esittää edustavansa kansaa vaalien välilläkin. Niinpä en voi olla hämmästelemättä Turusen ajatuksenkulkua, hänen äänestyskäyttäytymisen vaikuttimista.

Jouluviikolla eduskunnassa oli mm. keskustan kansanedustajan Simo Rundgrenin esitys lisätä kaksi miljoonaa euroa Inarissa sijaitsevan Raja-Joosepin raja-aseman ja tullin tilojen rakentamiseen.

Kansanedustaja Turunen päätti äänestää tyhjää, koska halusi kostaa keskustapuolueelle aiemman äänestyksen, josta vielä retosteli julkisuudessa. Äänestysnappia painaessaan kansanedustaja Turusen mielessä ei ollut ihmisten tarpeet, vain se poliittinen kepulipeli, johon muutosta tavoittelimme.

Olen todella pettynyt puolueveljeni kansan edustamiseen.

Mikki Nieminen
(ps)
Uusimaa

Ei saatu edes torjuntavoittoa

Hallitus yrittää todistella, kuinka oikein Suomi menetteli, vaikka kaikki asiantuntijat ovat sitä mieltä, että metsiään esimerkillisen hyvin hoitanutta Suomea kohdeltiin kaltoin.

Nyt esitetään, miten Suomi joutui neuvotteluissa tilanteeseen, jossa kompensaatiosta kiinni pitäminen vaaransi 194 maan yhteisen sopimuksen syntymisen ja kompensaatiosta jouduttiin luopumaan.

Meitä lohdutetaan väitteellä, ettei Durbanissa tehty sopimus rajoita puunkäyttöä Suomessa, sillä se sallii edelleenkin metsien monipuolisen käytön niin teollisuuden raaka-aineena kuin bioenergianakin.

Lisäksi luvataan, että Suomi tekee kaikkensa löytääkseen ratkaisun, jolla tilanne huomioidaan EU:n sisäisessä ilmastopolitiikan toimeenpanossa. Kansalle yritetään todistella, kuinka ministeri Ville Niinistön arvostelu on vain oppositiopolitiikkaa.

On todellakin kieltämättä kaunis ajatus, että juuri meidän tuli pelastaa maapallo samaan aikaan, kun suuret valtiot venkoilevat.

Yrjö Saraste
Helsinki

VIERASKOLUMNI

Takaisin sääty-Suomeen

Kun Kustaa Vaasa aikanaan antoi verovapauden asumattoman Suomen saamiseksi hyvän haltuun, oli lopputulos ennustettavissa. Savolaiset sankoin joukoin pakenivat kruunun ja luonnon luomaa köyhyyttä maan itäisiin ja pohjoisiin selkosiin, rakentaen ja raivaten siinä samalla. Eipä aikaakaan, kun Kustaan pojat jo pääsivät kuninkaina uusien verotulojen nautinnan lähteille.

Kun Esko Ahon hallituksen aikana ja veroprofessori Kari S. Tikan luonnostelemana toteutettiin suuri verouudistus 90-luvun alkupuolella, oli mielessä samankaltainen kaikkien vaurastuminen. Ajateltiin – ihan oikein – että yrittäjyys tarvitsee uusia kannusteita. Pääoma- ja yhteisöveroprosentit laskettiin alas ja osinkojen verot pantiin yhtiöiden maksettavaksi. Mausteeksi tuli sun muuta verokannustetta siihen sekaan.

Tapahtuikin se, mitä odotettiin. Uusien pienyritysten määrä tuplaantui kymmenessä vuodessa. Pääomaverojen määrä nousi alhaisesta prosentista huolimatta.

Asiat näyttivät menevän ihan Chicagon koulukunnan oppien mukaan. Verot alas, kasvu ylös. Vain yksi asia jäi ennustamatta. Ahneuden logiikka.

Pääomatulojen eriyttäminen ja erityisesti osakeyhtiöiden verotukseen rakennettu nettovarallisuuteen perustuva verovapaus johtivatkin enemmän veroyrittäjyyteen kuin todelliseen yrittäjyyteen. Jos ammatinharjoittaja – lääkäri, juristi, sijoittaja – haluaa oikeasti vaurastua, kannatti toiminta siirtää yhtiön piikkiin.

Helsingin Sanomat selvitti, miten kävi. Kun vielä 60- ja 70-luvuilla tulot kasvoivat alemmissa tuloluokissa, niin 2000-luvulle tultaessa eliitti karkasi. Huonosti ei mennyt töissä käyvällä duunarilla tai luokkaa opettavalla maisterillakaan: tulot kasvoivat keskimäärin 2,4 prosenttia vuodessa, inflaatiota reilummin. Mutta tuolla jopa puolen miljoonan hengen valiojoukolla tulojen kasvu oli 12,3 prosenttia vuodessa.

Molempien lukujen kohdalla talonpoika huokaisee syvään. Maataloustulo puolittui vastaavana aikana eikä jakajien määrän väheneminen kipua vienyt. Totta sekin, että oma tuloeliittinsä on maatalousyrittäjissäkin ja hekin ovat yhtiöiden ja muiden verokannusteiden riemusta päässeet osaksi.

Tämä veropolitiikka alkoi Reaganin Amerikasta ja levisi myös tänne hyvinvointi-Pohjolaan. Mikä ihme se on, jos valtiot velkaantuvat, kun ne itse kannustavat verojen kiertoon.

Muuttuvassa maailmassa mikään ei tietenkään ole näin mustavalkoista. Kun olimme jo tätä aiemmin vapauttaneet pääomien liikkeen, olisi tämäkin vähä voinut jäädä valtiolta saamatta ilman näitä kannusteita.

Peruskysymys on: mihin tämä johtaa? Ja kyllä, kyllä tämä johtaa tuloerojen kasvuun ja mahdollisuuksien tasa-arvon kapenemiseen. Jo nyt nähdään hyvä- ja huono-osaisuudella olevan taipumusta periytyä sukupolvesta toiseen. Pärjäämme peruskoulujen Pisassa, mutta pärjäämmekö koulujen jälkeen?

Viime vuosisadan suuri menestystarina oli muutos sääty-yhteiskunnan Suomesta jokamiehen mahdollisuuksien Suomeksi. Minä en kuulu niihin, jotka uskovat joidenkin kohtuuttoman rikastumisen säteilevän onnea kaikille muillekin. Tämän sanon silläkin kokemuksella, mitä minulle on kertynyt veropolitiikan tekemisestä, sekä kiristyksistä että kevennyksistä.

Veroja ei tarvitse rakastaa, mutta oikeudenmukaisuutta pitää aina puolustaa.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen maatalousyrittäjä ja Keskustan varapuheenjohtaja.
timo.kaunisto63@gmail.com

EKOTEKO

Säästä pesuainetta

Yksi myyteistä pyykinpesemisessä on, että ylimääräinen pyykinpesuaine tekisi pyykistä puhtaampaa. Totuus on, että pesukoneista on tullut tehokkaampia sekä energian että vedenkäytön suhteen ja myös pesuaineista on tullut tiivistetympiä. Liika pesuaine voi kasaantua koneeseen ja niin siitä tulee kasvualusta haisevalle homeelle. Käytä vain suositeltua määrää tai sitä vähemmän niin saat todella puhdasta pyykkiä.

©Danny Seo/Distr.by Universal Press Syndicate/Europa Press/Tekstikuva Oy

59

Pakko ei palvele asiakkaan etua rakentamisessa

Puuinfon toimitusjohtaja Mikko Viljakainen esitti Maaseudun Tulevaisuudessa (28.12.), että Suomen yleinen ilmapiiri suosii betonia ja ettei kilpailun puute ole kenenkään etu. Samalla hän kuitenkin vaatii, että kaavoittajan pitää edellyttää puuta ainoaksi käytettäväksi materiaaliksi, eli rajata kilpailua.

Onko tämä logiikka, jolla puuteollisuus aikoo peittää vuosikymmenien nukkumisensa?

Rakentaminen on Suomessa niin kuin muuallakin maailmassa palveluala. Rakennusliikkeet tekevät tilaajien ja käyttäjien tarpeisiin rakennuksia heidän toivomuksiensa ja vaatimuksiensa mukaisesti.

Viranomaisen tehtävänä on varmistaa lainsäädännöllä ja ohjauksella rakentamisen turvallisuus ja terveellisyys sekä pitää huolta viihtyisästä asuinympäristöstä. Nykyinen maankäyttö- ja rakennuslaki lähtee siitä, että asemakaavaa laatiessaan kaavoittaja ottaa kantaa rakennettavaan ympäristöön, väreihin, mittasuhteisiin – sanalla sanoen tulevan ympäristön ilmeeseen.

Samalla otetaan kantaa siihen, kuinka paljon tietylle alueelle halutaan esimerkiksi asuntoja tai palveluita rakentaa. Asemakaavalla ei ole tarkoitus säädellä sitä, mistä materiaalista talot pitää tehdä.

Kumpi on oikeampi sanomaan, mistä materiaalista talo pitää rakentaa: tuleva asukas tai käyttäjä vai viranomainen? Ratkaisuvallan siirtäminen omistajilta ja käyttäjiltä jonnekin muualle on todellista pakkovaltaa, jota ei missään olosuhteissa tule hyväksyä. Tällä pakolla rajoitettaisiin samalla tilaajan mahdollisuutta vaikuttaa siihen, että valittava ratkaisu on paras mahdollinen tarpeeseen nähden ja kavennettaisiin kilpailua tilaajan vahingoksi.

Puuta on puolustettu pitkään ympäristöargumentein. Kun tarkastellaan rakennuksen ympäristövaikutuksia, pitää tarkastella koko rakennusta ja sen koko elinkaarta, ei pelkästään rakentamisvaihetta. Ympäristöä haittaa vähiten sellainen rakennus, jonka elinikä on pitkä, joka tarvitsee vähän huoltoa ja korjauksia elinkaarensa aikana ja jonka käytön aikainen energian kulutus on pieni.

Valittiinpa rakennusaineeksi mikä tahansa, hyvin tehdyn rakennuksen elinkaaren aikaiset ympäristökuormitukset ovat lähes yhtä suuret. Keskeinen ero muodostuu rakennuksien energian kulutuksesta ja energian tuottamisen välisistä ympäristövaikutuksen eroista sekä mahdollisista eroista elinkaaren pituudessa. Kaikki materiaalit ovat oikeutettuja oikeassa paikassa ja oikein käytettynä.

Rakentamiseen käytetään runsaasti luonnonvaroja, jotka palaavat rakennuskäytön jälkeen takaisin luonnon kiertokulkuun. Mineraalituotteet vaihtavat vain paikkaa, metallit kerätään talteen ja jalostetaan uusiksi tuotteiksi, puupohjaiset tuotteet hyödynnetään energiaksi.

Suomessa ei tule olemaan pulaa sen paremmin betonin valmistuksen kiviaineksesta kuin sementin valmistukseen tarvittavasta kalkkikivestä nyt näkyvissä olevana aikana. Kiviaineksien otto rakentamisen tarpeisiin pitää vain hoitaa yhteiskunnan kannalta kestävällä ja tarkoituksenmukaisella tavalla.

Olli Hämäläinen
toimitusjohtaja
Betoniteollisuus ry

Koira-alan yrittäminen ei ole helppoa

Miten voi olla yksi asia näin vaikea?! Mikä tässä alassa on tulppana?

Hevosalakin mielletään heikosti kannattavaksi ja silti niitä yrityksiä syntyy kuin sieniä sateella, pari uutta lähes joka vuosi!

Koira ei ole läheskään yhtä vaativa kuin hevonen.

Aina ei edes alan yrittäjätkään ole ammattitaitoisia, vaan joku voi perustaa ratsastustallin ihan vain nuoria varten, jotta näillä olisi edes joku paikka minne kokoontua ja missä viettää koulun jälkeen aikaa! Mikä on ongelma, jos haluaa työllistää itsensä alalle, joka kiinnostaa? Mistä löytyisi koira-alan koulutus, joka ei maksaisi lähes 1 000 euroa?

Jos ei kerta hevosalakaan ole kannattavaa, niin miksi ratsastuskouluille sitten annetaan perustamislupia?

Missä ovat koiraihmiset, jotka voivottelevat koirankouluttamisen olevan hankalaa ja monimutkaista? Olen jo ennenkin sanonut, että se ei ole salatiedettä.

Eikö ole koiraihmisiä, jotka haluavat kokeilla jotain uutta, joka ei ole perinteistä koirankoulutusta?

Koiralle voi opettaa lähes mitä tahansa. Isoille koirille on tietenkin helpompaa opettaa asioita kuin pienille, koska niitä voi tarvittaessa auttaa kädellä ja vaikka työntää kääntymään tai peruuttamaan haluamaansa suuntaan.

Minua itseäni kiinnostaa kokeilla kaikenlaisia juttuja koiralle, en minä ole juuttunut tuijottamaan vain perinteiseen istu-maahan-paikka-seuraa-kouluttamiseen. Olisikin kiinnostavaa kokeilla uuden koiran kanssa niitä asioita, jotka olen jo omalle itsepäiselle itälaikalleni opettanut.

Olen opettanut koirani muun muassa ohjasajolle, liinajuoksutukseen, hiihtovaljakkoon ja osaa se myös peruuttaa, väistää ohjaa ja westernin saloihin olen sitä myös koulinut. Koira tuntuu tykkäävän mitä ihmeellisimmistä asioista!

Siksi minä uskallan väittää, että kannattaa kokeilla kaikkea.

Viivi Pitkänen
Hyrynsalmi

Rakettimyrkyt

Myrkyllisiä ilotulitteita saa ampua toisten maille. Maassa missä piereskely ja uloshengityskin on kohta kielletty.

Ihme ja kumma

Varautuminen

Eihän Soneralla, Elisalla yms. ole varavoimaa mastoihin kuin 3 tunniksi – miksi tavantahvoilla pitää olla viikoiksi?

Se sähköstä

Linjoille leveyttä

Sähkölinjat hakattava riittävän leveäksi kaatuvilta puilta.

Kaapelointi maksaa

Rahat maakaapeliin

Hallitus, huomio! Kreikkaan aiotut rahat maakaapeleiden laittoon. Oman maan asiat kuntoon.

Järjen käyttö esille

Dieettinsä kullakin

Hyvä pointti, Heikki S. Meidän lapsille vaaditaankin jatkossa vain kotimaista.

Tuontiruoka-allergikko

Saukki sähköittä

Perustakaa kriisirahasto Sauli Niinistölle. Polosella ollut sähköt poissa.

Aate

Mistä mies?

Mulla ois tarve tosi hyvälle miehelle, mut räkänokkia ja epätoivoisia tuppaa tarjolle. Josko jo tänävuonna?

Tila ilman isäntää

Sylimikroa ei kannata pitää sylissä

Otsikko kuulostaa oudolta, mutta siihen on vakavia perusteita.

Sylimikrosta vuotaa matalataajuisia magneettikenttiä, jotka voivat aiheuttaa ihmisille vakavia terveyshaittoja. Ainakin Maailman terveysjärjestö (WHO) luokitteli moiset kentät mahdollisesti karsinogeeniksi lapsille, jos magneettivuon tiheys ylittää 0,3–0,4 mikroteslaa.

Toinen vakava syy on se, että nykyaikaiset sylimikrot tuottavat sähkömagneettisia kenttiä langattoman tiedonsiirron takia. Vuonna 2011 WHO eli Maailman terveysjärjestö luokitteli sähkömagneettiset kentät mahdollisesti syöpävaarallisiksi. Lähes samanaikaisesti Euroopan Neuvoston yleiskokous (PACE) antoi suosituksensa kaikille jäsenvaltioille rajoittaa sähkömagneettisten kenttien tehotiheys tasolle korkeintaan 1 000 mikrowattia/neliömetri (ja jopa mieluummin alle 100 mikrowattia/neliömetri), vaikka monessa maassa sallitaan yhä jopa 10 000 000 mikrowattia/neliömetri.

Olemme mitanneet säteilymittareilla erilaisia sylimikroja sekä WLAN-laitteita. Esimerkkinä olkoon sylimikro Presario CQ57, jota myydään peruskannettavaksi (varmaankin sitä ehdotetaan myös lapsille). WLAN:in antennin vieressä sähkömagneettisten kenttien tehotiheys ylittää monikertaisesti Euroopan neuvoston suositukset, ja jopa 50senttiä antennista tehotiheys oli karmeat 300 mikrowattia/neliömetri.

Ihmiset pitävät WLANia yleensä päällä koko ajan ja lähellä päätä. Oli aika surkeaa nähdä pikkutytön WLAN aivan pään vieressä, kun säteilymittari kiepsahti ympäri eikä enää pystynyt mittaamaan niin korkeaa säteilyn tasoa. Pikkutyttö altistuu siis mikroaaltosäteilylle tietokoneensa ääressä, koska hänen vanhempansa eivät ymmärrä sulkea WLANia silloin, kun sitä ei tarvita.

Toinen ongelma on se, että matalataajuisien magneettikenttien magneettivuon tiheys ylittää 10 mikroteslaa sylimikron ihon alla ja näppäimistön päällä. Useat tieteelliset tutkimukset ovat vahvistaneet sen, että sylimikron pitäminen sylissä heikentää ihmisten hedelmällisyyttä. Mikäli haluaa hankkia lapsia, on siirrettävä kännykkä pois housuntaskusta ja sylimikro pois sylistä.

Tietokone sinänsä ei ole kauhean vaarallinen, mutta kaikki langaton tekniikka on. Täten kannattaa pitää sylimikroa mahdollisimman kaukana kehosta ja käyttää langallista yhteyttä, jos se on mahdollista. WLAN pitää sulkea aina kun sitä ei tarvita. Parasta olisi suosia aina lankatekniikkaa.

Suosittelemme myös käyttämään langallista USB-hiirtä ja mikäli mahdollista, myös ulkoista USB-näppäimistöä, koska sillä tavalla voidaan vähentää sekä magneettikenttien että mikroaaltosäteilyn terveyshaittoja. Internetyhteys on valokaapelilla turvallinen, mutta kaikki langaton tekniikka paiskaa mikroaaltosäteilyä ihmisen päälle.

Georgiy Ostroumov,
Ph.D.
Kotka
Eva Jansson,
fil. maist.
Kuru